

alkoholens konster

Frostmattlig kyla lever jag med mörkrets makt
famnar mitt frusna döende hjärta
kristaller av is håller det i vackra former
men förhindrar alla känslor från hjärtats kraft
jag är levande men i en känsla av död
jag har känslor som styr mig och en kropp
men den saknar en själ och har ingen glöd
ett hjärta i en glasyr av ett isbergs topp
formad av kylan och omgiven av frost
nu är mörkrets flaska min bästa vän och kost
jag skapades genom kärlekens bus
född att älska och helt utan hat
men jag formades av spritens rus
till ett viktlöst och smaklöst vitt oblat

Mitt val jag gjorde då var kruset
med lögner som skapade smärtan
jag förvandlades av spriten skitiga smak i ruset
och sårade alla mina älskades hjärtan

Du satans vidriga dryckesvidriga skit
som raserar allt som finns och förgör
där även själen försvinner bit för bit
tills inget längre är värdefullt och man dör

Men upptäckten av livets vackra ljusa låga
fann även en alkoholist som jag en dag
med älskandets oändliga vackra förmåga
och att utan spriten en dag våga att bara få vara jag...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thekid71 med Poeter.se id #65227 innehar upphovsrätten